

VERMIST – Zakaria (OBO De watertoren)

Vermist: meisje 12 jaar. Vermist op 30 juni. LAATST GEZIEN bij de watertoren. Ik kijk naar de poster op de paal. Het duurt al maanden en ze hebben haar nog steeds niet gevonden. Ik begin naar huis te lopen. Ik loop langs de Watertoren. Ik steek een paar wegen over maar ik blijf er maar over nadenken. Waarom vinden ze haar niet? Een paar maanden geleden zaten we nog samen in de klas te kletsen. Het kan toch niet dat Lisa zo lang verdwenen is. Ik kom thuis en doe mijn schoenen uit. Ik zeg hoi tegen mijn vader en moeder en ga dan naar mijn kamer. Ik zit aan mijn bureau. Ik denk dat het tijd is om er zelf wat aan te doen. Al moet ik de Watertoren beklimmen.

Daniel, Joost en ik gaan haar proberen te vinden en wij denken dat het gaat lukken. We houden het wel geheim voor de anderen, dat zal ons plan in gevaar brengen en dat willen wij natuurlijk niet. We zijn blij dat we het voor Lisa doen. Daniel die gek is op een andere wereld waar aliens en vampiers bestaan zegt opeens: “Wat als ze veranderd is in een vampier en niet meer overdag buiten kan lopen?” Joost en ik kijken elkaar aan en beginnen te lachen. “Wat zeg jij nou weer Daniel, we leven in een echte wereld vampiers en geheime portalen bestaan niet.” “Wat als ze wel bestaan, hoe zouden we er een moeten vinden?” Joost kijkt Daniel aan en zegt: “Ik denk dat ze gewoon ontvoerd is.” “Wat als we onze ouders vragen stellen over onze wijk?” zeg ik. “Laten we daarna op onderzoek gaan.” “Oké,” zeggen Daniel en Joost. “Laten we morgen afspreken bij de Watertoren met meer antwoorden.”

Joost en Daniel zijn weg en ik loop naar mijn moeder en stel haar vragen. “Mama, is er vaker iemand ontvoerd in de buurt of is Lisa de enige?” Mama kijkt mij raar aan. “Weet je het zeker dat je het wilt horen, Zakaria?” “Ja.” “Nou vroeger toen ik nog klein was verdwenen er veel kinderen in het niets. Ze zijn nooit teruggevonden, ze zijn spoorloos. Ik weet het niet zeker maar ik denk niet dat ze ontvoerd zijn. Er gebeuren hier rare dingen die niemand kan uitleggen, dus wees voorzichtig.” Ik ga naar bed en val in slaap. Ik word wakker, trek mijn kleren aan en ren naar buiten. Ik zie Daniel en Joost bij de Watertoren. “En?” vraagt Daniel. “Nou mijn moeder zegt dat er veel kinderen verdwenen vroeger.” “Onze moeder zei dat ook,” zegt Joost. “SHHSHHH.” Ik kijk naar de jongens. “Horen jullie dat ook?”, Joost kijkt bang naar Daniel. “Ik denk dat we weg moeten.” “Ssst,” zeg ik. “Laten we kijken.”

We verstoppen achter een grote struik. Er loopt een man naar de Watertoren, maar waarom stopt hij niet; er is geen deur. Hij loopt door de muur van de Watertoren en verdwijnt. Ik kijk naar Joost en Daniel. Joost kan zijn ogen niet geloven. Daniel heeft een grote lach op zijn gezicht. “Ik wist wel dat een geheime deur bestond, ik wist het!” Ik loop naar de Watertoren samen met de jongens. Ik kijk ze aan en we denken hetzelfde. We lopen naar de muur en stoppen niet. Ik zie een licht. Ik doe mijn ogen open en zie een nieuwe wereld. Het is grijs en koud. Ik kijk naar de jongens en ik zie dat ze bang zijn. “Laten we beginnen met zoeken.” Een uur later en we hebben nog steeds niets. Joost wordt boos: “Wat als ze hier niet is? Hoe kan ze zomaar in een andere wereld zijn?” Daniel kijkt Joost aan en zegt: “Denk nou na, ze was voor het laatst bij de Watertoren. Ze moet hier zijn.” “Ik denk dat ik iemand hoor,” zeg ik. “We moeten ons verstoppen.”

We zien dezelfde man als daarnet. Hij is lang en heeft grijs haar, hij lijkt op iemand. We

lopen achter hem aan. We zien een hutje. We wachten tot hij naar buiten gaat. Hij loopt weg en wij gaan snel naar binnen. Op de bank ligt Lisa. We rennen naar haar toe en proberen haar wakker te maken, maar ze blijft slapen. Daniel is het sterkst, dus hij draagt Lisa op zijn rug. We lopen snel terug naar de poort maar de man ziet ons en rent naar ons toe. We beginnen te rennen. We rennen door het portaal en zijn weer terug in Overvecht.

Lisa gaat naar het ziekenhuis. Ik word opgehaald door mama. Ik loop naar mijn kamer en ga op mijn bed liggen. Ik dacht: wacht eens die man hij was een keer op school voor ouderavond. Hij is Lisa's vader! Haar vader heeft haar meegenomen. Maar het maakt niet meer uit, Lisa is veilig en zal over 2 weken terug zijn op school.

Einde

Uit het juryrapport:

'Door het verhaal van Zakaria kijken we nu heel anders naar de Watertoren in Overvecht...'